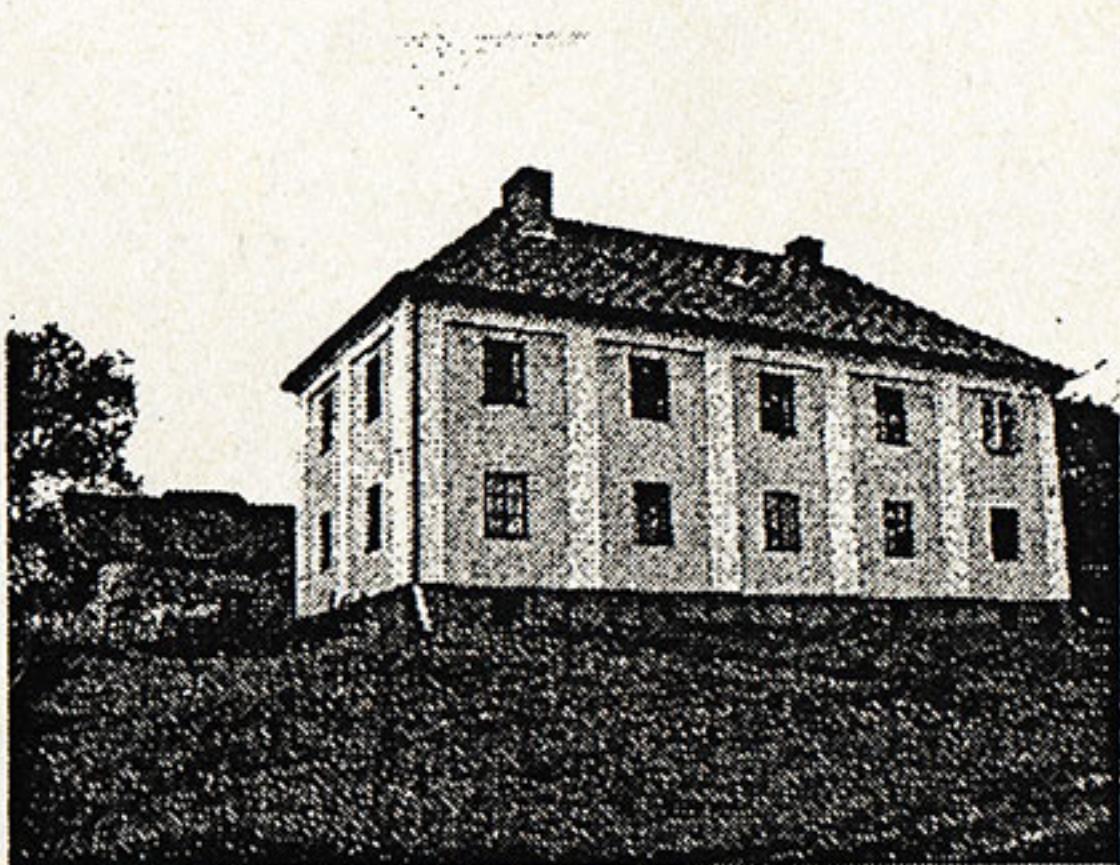

Kršnův zpravodaj

Časopis Kršnova dvora pro přátele a oddané Kršny

Milí přátelé, jsme tady opět s dalším číslem Kršnova zpravodaje. Jsme naplněni radostí, že po létech odmlky opět začínáme s pravidelným vydáváním tohoto báječného a inspirujícího zpravodaje, ve kterém Vás budeme se vší vážností a elánem informovat, jak o dění na farmě Kršnova dvora, tak i o filozofii, novinkách a zajímavostech týkajících se vědomí Kršny, alternativního životního

stylu a dávné védske kultury. Doufáme, že Vás náš časopisek zaujme minimálně do té míry, že si jej vždy v klidu přečtete a najdete tam něco pro povznesení Vašeho ducha a mysli. Vždyť dnes je tak uřícená doba, že podobného čtení není vlastně nikdy dost.

Obsah čísla:

- 1.Něco o farmě jako takové
- 2.Novinky -podzim, zima
- 3.Padayatra
- 4.Ganga -vzpomínky z cest
- 5.Ayur véda -něco pro zdraví
- 6.Ochrana krav-přeloženo z Vrndávanského magazínu
- 7.Nektar od Šríly Prabhupády

Kršnův dvůr

Farma Kršnův dvůr byla založena v roce 1990 jako součást Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny. Na zcela rozpadlém statku pronajatém od pana Lehkého začalo nadšeně opravovat a budovat nejdříve sedm největších nadšenců, ale s novým nápadem přibývaly též desítky nadšených oddaných a přátel, kteří odhodlaně pomáhali vybudovat prostory pro farmu se zaměřením na zemědělství a ochranu krav.

První zvířata "přišla" na farmu v roce 1991, a to dvě ovce. O rok později koně a následně krávy. S mottem farmy "jednoduché žití a hluboké myšlení" se asi 40 stálých, převážně mládím bujících obyvatel farmy, snažilo na 34 hektarech o úplnou soběstačnost a návrat k tradičnímu způsobu zemědělství ze třicátých let. A nejen to, navíc vše postavit na duchovních moudrostech a józe, tak jak ji učí Bhagavad-gítá a Šrimad Bhágavatam (nejdůležitější védske texty). Sami uznejte, úkol věru nelehký.

Od roku 93 se začala na několika hektarech pěstovat pšenice, hráč, brambory aj. Ostatní obory, jako včelařství, sběr bylinek, zelinářství, sadovnictví, mlynářství atd., na sebe nenechaly dluho čekat. Dokonce vaření podle indické kuchyně se stalo tak populární, že nedělní hostiny se staly vyhlášené a hojně navštěvované ze všech koutů světa. A tak obyvatelé farmy nelenili a pomohli založit dvě Vegetariánské restaurace v samém srdci Evropy, v Praze. To zapříčinilo, že oddaných začalo na farmě pomaloučku ubývat, aby se mohl udržet chod restaurací a jiných projektů. S ubývajícími farmáři se musela pořídit i technika jako traktor, kombajn aj., aby se mohlo udržet v chodu zemědělství a stáje se zvítězily. Ale myšlenka soběstačnosti a ekologie se nezměnila. I nadále se na našich polích pracuje s kořimi a volským spřežením. Místo starého, až trochu strašidelného mlýna, jsme zrekonstruovali nejstarší budovu farmy, která sloužila jako sýpka již od roku 1870, a vybudovali funkční mlýn schválený všemi možnými úřady. Díky tomu můžeme dodávat do našich restaurací zdravou a kvalitní celozrnnou mouku a nabízet ji i jiným pekárnám a podnikům. A několik dalších vylepšení přispělo k tomu, že farma může do budoucna být více otevřena a ekonomicky soběstačná a přitom si může zachovat původní motto "jednoduché žití a hluboké myšlení".

K hlubokému myšlení patří hlavně filozofie dávné indické kultury, která prostřednictvím tisíce let starých textů Véd velice jasně a srozumitelně vysvětluje pozici Boha (Kršny), materiální přírody (světa kolem nás), živých bytostí a jejich vzájemných vztahů v rámci činnosti a času. K opravdu jasnému pochopení těchto témat a k realizaci vlastního já je zapotřebí následovat předepsaný postup Jógy, který se na farmě snažíme postavit jako náš nejdůležitější cíl. Nejedná se samozřejmě v současnosti o tak známou jógu nejrůznějších cviků, více či méně krkolomných, ale o nejstarší a nejfektivnější bhakti-jógu. Neboli způsob, jak spojit své vědomí, které je pohroužené ve hmotě a tělesných činnostech s duchovní realitou, která je nám ve skutečnosti mnohem bližší a přirozenější, poněvadž naše pravá totožnost je duchovní (jsme věčné duše) a nikoliv materiální. Jelikož jsme zapomněli na naši duchovní a blaženou existenci, neustále hledáme uspokojení skrze hmotu a smyslový požitek, který je ve skutečnosti jen příčina větších zmatků a úzkosti. K pravidlům duchovního života na farmě patří mimo jiné dodržování čtyř regulativních pravidel. To znamená - žádné maso, ryby, vejce, žádná intoxikace včetně čaje, cigaret atd., žádný nedovolený sex a žádný hazard. Brzké vstávání, meditace, studium Véd a zpívání mantry Haré Kršna... patří k životu každého člena farmy. Samozřejmě, dalo by se psát dál a dál, ale prozatím toto stačí a o dalších aspektech budu obšírněji informovat na dalších stránkách Kršnova zpravodaje.

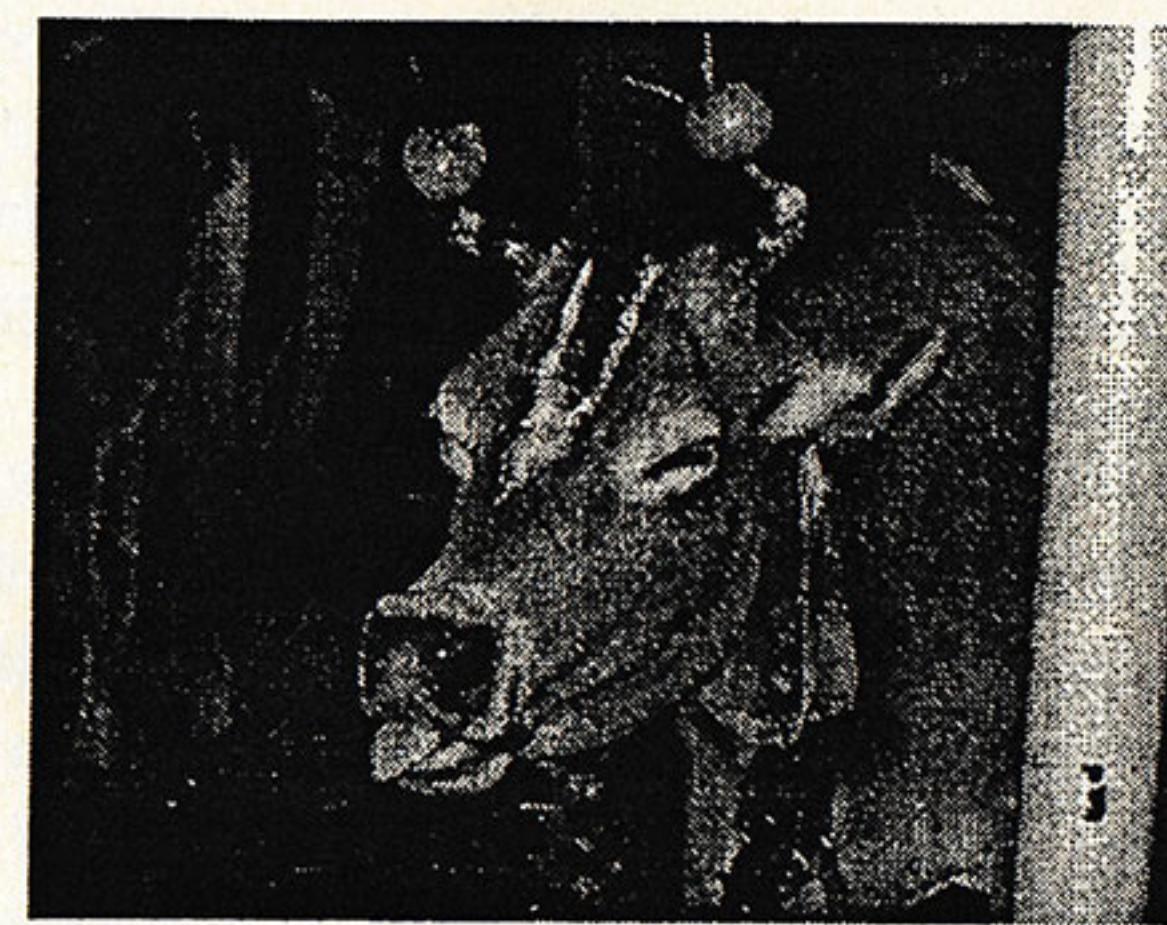
Novinky na Kršnově dvoře

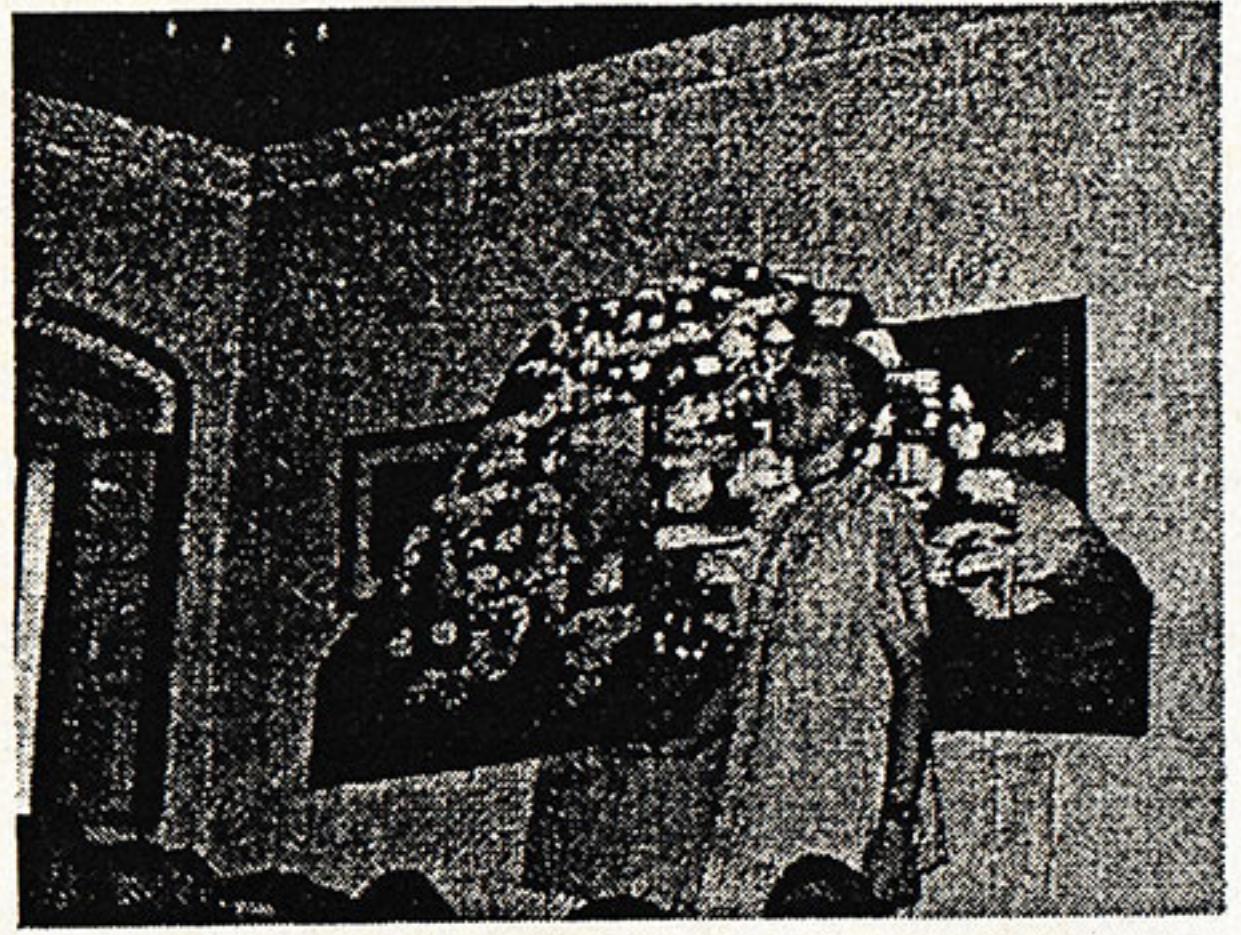
Prosinec 2004

Zima na farmě je tak trošku jako z vyprávění babiček. Venku mrzne až praští a každý se těší na jaro, až se opět bude moci vrhnout na pole a pěstovat a pěstovat. Vezmeme-li v potaz, že zemědělství je nejstarší a nejpřirozenější řemeslo, můžeme si povšimnout, jak příroda myslí na všechno. A stejně tak se svým vlastním a zasloužilým odpočinkem, kdy po celý rok dávala vše potřebné v podobě obilí, zeleniny, ovoce, atd., nechává odpočinout i člověku, který s ní pracoval. "Och!" jak jednoduché a důmyslné má tato příroda své zákony. Tím ale nechci říct, že jsme "zalezli za kamna a čekáme na jaro", to zdaleka ne. Se zemědělstvím jsme samo sebou skončili rádnou podzimní orbou všech obdělávaných hektarů, s pomocí moderní techniky ale i koní důkladně pohnojili a zaseli ozimní odrůdy pšenice. V zimě se musí najít čas na prohlídku a pečlivou opravu zemědělských strojů, které dostaly v proudu sezóny pořádně zabrat, jelikož máme většinou samé veterány, na které by bylo pyšné každé muzeum. Jejich údržba vezme opravdu hodně času a odbornosti. Za "malý peníz" jsme pořídili válce za traktor a historický "hroudořez" za koně, který z hrubého pole udělá jemnou zahrádečku. A jaká byla sklizeň? Podařilo se bez větších těžkostí dostat pod střechu rekordní úrodu hrachu, a to 4 tuny žlutého a 2 tuny zeleného, dále pak 1 tunu pšenice, 3 tuny pohanky, 3 tuny špaldy, 3 tuny žita. Brambory se trochu nepovedly, již léta se držíme hesla "čím hloupější sedlák, tím větší brambory".

V provozně dokončené nové goshale jsme v říjnu přivítali tři nové kravičky, které jsme koupili a vlastně zachránili "hrobníkovi z lopaty". Byly tak hubené, že připomínaly radiátor, ale v novém prostředí nelenily a neztrácely čas hloupým okouněním a čtyři dny bez přestávky jenom žraly. Dostaly nádherná jména Tungí, Kunkuma a Pingala, vybraná přesně podle jmen krav v duchovním světě. Dhumala, která se má v únoru telit, rozšíří novým přírůstkem naše stádo na neuvěřitelných 15 zvířat. Rádi

bychom zásobili kvalitním mlékem a sýrem pražské centrum ve Zličíně, popřípadě i restaurace Góvindy. V lednu se chystá dluho očekávaná rekonstrukce kuchyně s nadějí, že bychom mohli vytvořit a nechat zkolaudovat malou pekárničku, a tak ještě rozšířit využití a zhodnocení hlavní zemědělské produkce, obilí. Už nyní pátráme po loupačce na pohanku a špaldu, abychom mohli zaplavit trh fantastickými a naprostě nenahraditelnými polštáři z pohankových a špaldových slupek. První a maximálně příjemné exempláře těchto polštářů je již možné na farmě zakoupit, a tak se stát originálními vlastníky kršnovorské produkce.

Listopad sebou přináší jeden z nejoblíbenějších farmářských svátků, a to Góvardhan-puja. Jako mladší pamětník mohu podotknout, že to byl díky účasti oddaných z Prahy největší a nejsladší Góvardhan festival. Oproti minulým letům, kdy jsme tento svátek slavili vždy v malém počtu, a tak trochu komorně, se letos festival stal opravdu velkolepým. S více jak stovkou oddaných jsme se naplno pohroužili

do naslouchání o slávě Góvardhanu, krav a Šrí Kršny samotného. Fantastická lekce o Ganešjam prabhu z Vrndávanu nenechala nikoho na pochybách o tom, že vyvinutí čisté lásky ke Kršnovi je nejdůležitější úkol nás všech. Má li někdo zájem si ji přečíst v angličtině, rád mu ji pošlu na E-mail, má adresa je LOKA108@volny.cz. Po nádherné gó-puje a krmení krav se všichni odebrali na sledování akčního divadla o Góvardhanu, které se pro velký zájem a stísněné prostory chrámu muselo hrát dvakrát. A tradiční závěrečné prasádám bylo opravdu extatické. Všichni návštěvníci blaženě hodnotili celý festival včetně vlastního duchovního pokroku, který získali z této bohulibé činnosti, jako je uctívání krav a Góvardhanu.

GIRIRÁJ MAHARÁJ KÍ JAY!!!

Padayatra - pochod za mír

Věřte nebo nevěřte, ale od 20. července do 10. srpna se uskutečnil "tradiční" mírový pochod po České republice. S nádherným dřevěným vozem, našim pojízdným chrámem, taženým volským spřežením a doprovázen asi dvaceti nadšenými oddanými, kteří odhodlaně celou cestu zpívali Hare Kršna, jsme vyrazili z farmy směrem na západ. Na našem třídyenném mírovém pochodu jsme urazili 167 km a prošli 59 obcí a vesniček například Slapy, Dobříš, Neumětely, Hořovice, Rokycany aj. Mírový pochod je opravdu veselý, dobrodružstvím a romantikou naplněný pěší pochod, který přináší i spoustu zkušeností jak se sebou samým, tak s okolím a duchovním pozadím všeho dění. Pro ty, kteří se z nejrůznějších důvodů nemohli zúčastnit této velkolepé události rád popíší, jak to na takovém pochodu asi vypadá.

Je předem domluvena trasa se zajištěným ubytováním pro všechny účastníky pochodu (většinou to jsou školy, tělocvičny, kulturní domy apod.). Každý má svůj spacák a karimatku, a tak ho nepředvídatelné místa nezaskočí. Ranní ptáče dál doskáče a i na padayatře tomu není jinak. Někteří vstávají opravdu brzy, aby mohli využít klidné ranní doby k sebezkonalovalování pomocí džapy (tichého opakování - Haré Kršna Haré Kršna Kršna Haré Haré Ráma Hare Ráma Ráma Ráma Haré Haré), nebo čtení, či cvičení nejrůznějších jógových ásán. Tak či tak, všichni se sejdeme v sedm hodin u vozu, kde proběhne každodenní ranní program, kdy společně zpěvem uctívme božstva Pána Čaitanji a Nitjánandy, kteří jako první ustanovili

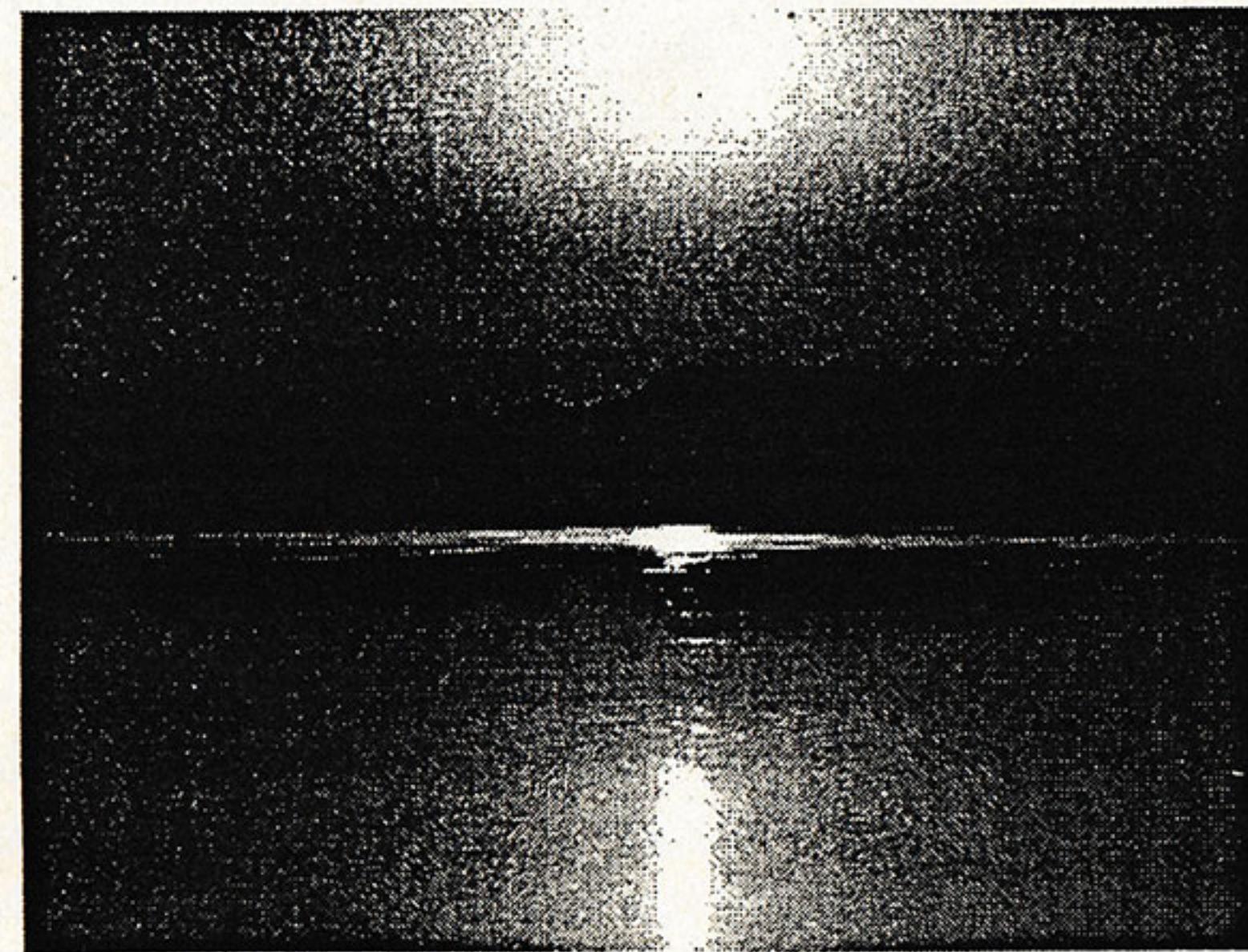
společné zpívaní Haré Kršna Mahá-mantry a sami cestovali od vesnice k vesnici po celé Indii, aby propagovali tento jednoduchý a zároveň vznešený způsob seberealizace pro tento věk. I když se to dělo před pěti sty lety, tak díky tomu, že se snažíme zaměstnat ve stejné činnosti pro dobro celého světa rozšiřováním tohoto zpívaní, můžeme duchovně cítit jejich přítomnost a radost z našeho úsilí. Také uctíme murti, "sochu" Šríly Prabhupády - zakladatele našeho hnutí, který si velice přál, aby se pořádaly padayatry a sám se jich také několikrát zúčastnil. Hned na to se dozvídáme, jak daleko, kam a kudy se dnes půjde, kde spíme atd. A abychom neztratili správného ducha a náladu, vyslechneme krátkou, ale vždy aktuální přednášku ze Šrīmad Bhágavatamu. Filozofie v něm obsažená je v dnešní době hádek a pokrytectví naprostě nepostradatelná. A po vydatné snídani se sbalí veškeré vybavení naší cestující kuchyně společně s osobními věcmi všech pochodujících do auta, které jede s kuchařem vždy napřed a za zpěvu a jásotu se pochoduje do další vesnice. Celou cestu se zpívá za doprovodu indického bubnu a činelů, a jak tak procházíme vesničkami, tak také nabízíme knihy Šríly Prabhupády pro radost a bdělost nadšených vesničanů. Po cestě se každý může dosyta kochat krásou přírody a zároveň udělat něco pro zdraví, jak tělesné, tak duševní. Když dorazíme do cíle většinou tak po 10tém až 15tém km, chvíličku odpočineme a společně uctíme lahodné prasádám (posvěcené jídlo). Mohu klidně říci, že na padayatře chutná nejlépe. Na šestou hodinu máme pro desítky návštěvníků připraven nádherný program seznamující všechny o smyslu našeho pochodu, filozofii a alternativní farmě. To vše je doprovázeno zpěvem, hrou na tradiční indické nástroje, indickým tancem a divadlem, při kterém každému vstávají vlasy na hlavě, ale na konec to dobře dopadne, neboť dobro vždy vítězí nad zlem. A poté, s přicházející nocí jdeme v klidu spát, abychom se posilnili na nový den. Je toho mnohem víc, co by se dalo psát, ale prozatím skončím s tímto stručným denním popisem, aby se každý zájemce o účast příští rok, mohl na co těšit. V příštím čísle Zpravodaje můžeme trochu přiblížit vznik a historii padayatry, jak v Čechách, tak ve světě.

Váš služebník Loka saranga dás

Matka Ganga

Vzpomínky z cesty od ústí Gangy k jejímu prameni, která se uskutečnila od 20. února do 8. května 2003.

Prvních pár týdnů jsme cestovali ve třech: já (Loka saranga dás), kameraman Kirti Čandra (Kirti) a náš duchovní mistr a žák Šríly Prabhupády A.C. Bhaktivedanta Swami (Maharaj) a později se k nám připojil Nila Mádhava (Nila). Bylo to velké dobrodružství, duchovní zážitek a také legrace, a tak bych se rád podělil o moje zápisky z cesty, abych inspiroval podobně smýšlející na svých, ať jakýchkoliv cestách.

"Jede to v sedm," je to jediné, co mi zní v uších a snažím se nevěřícího Maharaje a sám sebe přesvědčit o pravdivosti získané informace. A po zbrklém balení stojíme s naším vybavením (tři baťohy, taška s kamerou, taška s foťákem, trojnožka ke kameře, příruční taška a tři džapy) v opuštěné ulici před hotelem. Snažím se probudit spící taxikáře, kteří vyspávají ve svých autičkách, ale až po chvíli přemlouvání je jeden gentleman

ochoten s námi jet. Probouzející se Kolkata je opravdu zajímavá. Někdo se sprchuje na ulici, někdo zametá, krmí krávu, rikšáci si leští svoje vozítka a taxikáři leští své taxiky, děti jdou do školy a zelináři "otvírají" své obchůdky na kolečkách atd., atd. Město se probouzí a připravuje se na svůj celodenní mumraj, který v očích místních je naprosto v klidu. Náš ambasador pomalu přijíždí k autobusovému nádraží "esplanet". Snažím se to všechno zařídit, ale je to fuška, opodál stojící Maharaj s Kirtim nechápavě koukají, jak pobíhám sem tam a snažím se zjistit náš autobus. Po desítce "dobrých rad" jako třeba "nic tam nejede, to musíte vlakem, teď odjel, lepší to bude taxikem, já vám ho seženu," mi někdo řekl, že náš autobus pojede za hodinu. Odcházím s ostatníma opodál s tím, že budeme čekat, ale za chvíliku vidím autobus, jak z něho kdosi řve: "Ganga Sagar," a mává na mě. Tak rychle zavelím a utíkáme nasednout. A to je začátek naší slavné pouti. "Řekni jim, ať jedem," otočil se na mě Maharaj hned poté, co se pohodlně usadil. A najednou se to jako na povel rozjelo. "Nemůžu uvěřit, že jedem, nemůžu tomu uvěřit," přidává překvapený Maharaj, když se pomalu rozjízdíme na průjezd ranní Kolkatou. Tři hodiny se drkotáme a projízdíme bengálským venkovem, který velice připomíná Nádií. Vystoupíme a co ted? Následujeme dav a ten nás po pár desítkách metrů přivede na ghát na naší drahé matce Ganze. "Čolo Čolo Čolo," útěkem nastoupíme na připravenou loď a jsme rádi, že jsme to Kršnovou milostí stihli. Pak čekáme asi dvě dlouhé hodiny na vyplutí. A vyplouváme na Gangu směrem k Sagara dvípu. Hned jak jsem uviděl Gangu, tak jsem začal džapovat, teda vlastně zpívat Haré Kršna a vzpomněl jsem si na Gaurangu, jak opěvuje Gangu za to, že učí lidi zpívat svatá jména. Je to nektar, není vidět začátek ani konec, nevíme, kde je Ganga a kde už moře, ale někde se to prostě spojuje. Maharaj řekl, že tady Jamuna skládá poklony Ganze a vrací se zpátky do duchovního světa. Ganga pak sestupuje na nižší planety, aby dále osvobozovala podmíněné duše. Občas se mění barva proudu vody z kalné na světlou až modrou. Plná loď lidí a všichni tak či tak cestují s úctou a obdivem ke Ganze.

Maharaj vytahuje kameru a dělá první historické snímky matky Gangy. Pořád potichoučku zpívám a v mysli lituji, že jsem se ještě nenaučil žádný pranama mantry ke Ganze. Těším se na celou cestu až k pramenům a hlavně na Gangotrí. Veškerá únava, ať fyzická či mentální z předchozích opravdu náročných dní, je pryč. Skutečná výprava začíná na tomto rajském ostrově, který navštívili takové velké osobnosti jako Kapila, Balarám, synové Ságary, Judhištira a zajisté mnoho dalších. Po dlouhé a romantické plavbě přes Gangu, která je zde téměř 24km široká, jedeme ještě asi dvě hodiny na konec ostrova v malém autobuse, který zastavoval skoro na každých deseti metrech. Ubytováváme se v Bharat seva sangham asram, několik dvojpatrových budov s těmi nejjednoduššími pokoji na světě. Kirti se nabídne a několik hodin obětavě drhne naprostě špinavý záchod s koupelnou. Maharaj totiž klade důraz, že bez ohledu na to kde jsme, musíme udržovat vysoký standard čistoty. V mysli obdivuji Kirtiho odhodlanost udělat z toho poplivaného a nikdy nemytého koutku čisté místo. Ašram pro návštěvníky nabízí nocleh poutníkům za libovolný příspěvek na konci návštěvy. V areálu je chrám nějaké impersonální školy, který vůbec nepřitahuje naši pozornost. Maharaj zkouší první bengálské věty a k jeho radosti mu všichni rozumí. Vypadá to tu jako v Nadií, ale jsme více spjati s okolím, nakupuji ovoce a zeleninu v místním prázdném hostinci a hádám se o každou rupii. Jsme tady jediní cizinci a elektrika jde jenom chvilku po setmění. Jako by se tady čas zastavil.

Vaříme s guru Maharamem dohromady, nevím proč, jestli mi nevěří nebo mě chce obdařit milostí a naučit mě vařit či jenom prostě má chuť vařit. Každopádně je to nektar, máme jenom jeden vařič, jeden hrnek, čtyři koření a plastikovou misku, do které vyklopíme uvařenou rýži, abychom měli kde dělat sabji. Maharaj vysvětluje jemné kulínářské moudrosti, míchá a dohlíží, já krájím, umývám a Kirti fotí. Výsledek je nektar, ani lehoučké připálení (koupil jsem příliš levný a lehký hrnek) nám nebraní se po náročném dni dosyta najít. Večer jdu sám k blízkému pobřeží, na kterém, zaplaven hořlavým západem slunce nad širokým oceánem, stojí chrám Kapily muního. Je to místo nabyté duchovní energií a silným pocitem důležitosti seberealizace. Pujarí v malinkém chrámečku vypadají naprostě přesvědčivě. Je tu několik "sadhuů" a Božstva Gangy, Kapily, Ságary s čerstvými girlandami. Jsou celé potřené ostrou oranžovou barvou a působí mysticky, milostivě a spokojeně. Jeden pujarí u vedlejších božstev Hanumána nadšeně zpívá mantry a celá oblast je naplněna vše pohlcujícím klidem a spokojenosťí. Promluvím s párem místníma lidičkama, kteří jsou velice dychtiví si popovídat. V úctě vezmu páru kapek z oceánu na svoji hlavu a jdu rychle zpátky podat zprávy o mé objevu.

AJUR-VEDA

Rádi bychom Vás v této části Zpravodaje seznamovali s dávným a nadčasovým učením véd, které má svůj původ v Indii a traduje se, že její písemná podoba v sanskrtu je 5000 let stará. Véda znamená učení, jak o věcech materiálních, tak duchovních. Je bez nedokonalostí, omyleů a chyb, které jsou tak přirozené pro dnešní empirické poznání. Nadčasovost a neomylnost Véd, které mají Božský původ, se stávají již po tisíciletí

nevýčerpatelným zdrojem informací, jak pro každodenní život, tak i pro hluboký duchovní rozvoj jedince - seberealizaci. Dávná vědská společnost, která přísně následovala toto učení a jejíž zbytky můžeme ještě spatřit v dnešní Indii, usilovala převážně o to, aby osobní a společenský život každého jedince byl naprosto harmonický ve všech směrech (zdravotní, soužití s přírodou, ekonomický, atd.). A tudíž osoba tak měla dostatek času a elánu na rozvoj duchovního života, což bylo považováno za nejdůležitější úkol života. Vzrůstající zájem dnešní doby o tyto aspekty jemnějšího poznání je přirozený, protože právě tento harmonický život, jako by se v dnešním shonu zcela vytratil. Kniha "Ajur-veda cesta zdravého života" od doktorky Vinod Verma, která celý svůj život zasvětila této vědě je pro mne nejsrozumitelnější a nejjednodušší způsob seznámení se s touto vědou. Proto bych rád po troškách předkládal toto učení i Vám.

Tridóša-nauka o třech tělesných šťávách

Všechny fyzické i tělesné funkce řídí tři šťávy - vlhkosti (tridóša): váta, pitta a kapha. Tyto tři šťávy drží pohromadě celé tělo: řídí celou fyzickou stavbu těla i duševní procesy. Vyvážená souhra těchto tří šťáv umožňuje život a zachování dobrého zdraví. Humorální nerovnováha vede k tělesnému úpadku a k nevyvážené osobnosti. Fyzické odlišnosti lidí, různost jejich charakterů a jejich biologických reakcí, závisí na poměru jednotlivých dóš. Pokud je některé dôši příliš mnoho, trpí člověk vnitřními poruchami a snadno podléhá vnějším vlivům. Poměr, v jakém jsou tyto tři šťávy smíchány, rozhoduje o tom, jaký člověk vlastně je. Tedy nejen o tom, zda je či není náchylný vůči nemocem, jakými nemocemi trpí, jak se jeho tělo dovede bránit a jak bude reagovat na určitý způsob léčby, ale i o tom, jaké bude mít základní rysy osobnosti. V Ajurvédě se základní konstituce člověka rovná jeho základnímu psychosomatickému typu.

Teorie tridóši není nic jiného než biologická aplikace teorie o pěti základních prvcích, které tvoří vesmír. Váta přichází z éteru a vzduchu, pitta má původ v ohni a kapha pochází ze země a vody. Vidíme tedy, že tři šťávy nejenže rozhodují o individualitě člověka, ale zařazují jej také na určité místo v kosmu.

Pro člověka, který chápe tělo jako souhrn částí, nemusí být právě snadné smířit se s představou, že tělo má celistvý charakter a že navíc existuje v určitém vztahu ke kosmu. Podle představ moderního lékařství plní každý orgán (např. mozek, játra, žaludek, ledviny a plíce) své specifické úkoly, takže je možno se na ně dívat jako na součásti stroje. Když dojde k nějaké funkční poruše, najde se její příčina v určitém orgánu a tam se také odstraní. V celostní medicíně jsou sice jednotlivé orgány i se svými funkcemi součástmi celku, ten však je víc než jen souhrn jednotlivých částí. Když se pak stane, že některý orgán správně nepracuje, hledá ajurvédská teorie řešení problému ve smyslu humorální teorie, což v první řadě znamená, že se při léčení snaží zjistit PŘÍČINY nemoci. Uzdravení je pak dosaženo tím, že se odstraní příčiny nemoci. Pokračování příště.

Ochrana krav

Zabíjení krav, špatná karma.

Vlády po celém světě jsou ztraceny ve svém úsilí zamezit rostoucí kriminalitě. Co říct o civilní anarchii, městskému terorizmu, na které se zdá, není okamžitá odpověď. Současný světový vůdce, Amerika, technologicky nejpokročilejší země na světě, se v současné době motá pod nepředvídatelnými vlnami kriminality. Vraždy, krádeže, pouliční násilí, znásilňování, zneužívání dětí a drogová kriminalita se staly obyčejné každodenní záležitosti.

Nyní američtí mladí muži jsou nuceni bojovat na cizích územích se snahou zničit údajné zbraně hromadného ničení a zabránit terorizmu před útoky na jejich domovinu.

Ale všechno toto úsilí se nakonec musí ukázat marné jednoduše proto, že skutečná příčina všech těchto problémů, hříšné jednaní nebo karmické reakce či karma, nebylo zastaveno.

Od začátku minulého století, kdy jatka a zabíjení krav se stalo průmyslem a jedení masa životním stylem, válka, anarchie, terorizmus a kriminalita se násobily s každou generací. Toto jsou skutečná fakta a tady není absolutně nic, co jakákoli vláda může dělat, dokud úplně nezastaví zabíjení krav.

Podle zákona karmy zabíjení krav přináší války a nevýslovné utrpení pro celou lidskou společnost. Vedy říkají, že posíláme-li krávy a jiná nevinná zvířata na jatka, tak naše vlastní mládež pod vlivem karmy musí být послána na bojiště, kde bude zmasakována stejně jako nevinná zvířata.

Trest za zabítí krávy

Krávy nejsou obyčejná zvířata. Vědský zákon karmy říká, že ty hříšné osoby, které se podílí na strašlivém zabíjení krav nebo jedení kravského masa, jsou všichni stejně zodpovědní a proto trestuhodní. Totéž se vztahuje na farmáře, který chová krávy pro jatka, vlastníka jatek a obchodníka, který obchoduje s masem, řezníka, který prodává kravské maso, na toho kdo jej vaří, na toho kdo jej podává a na konzumenta masa.

Všichni z nich jsou stejně zodpovědní a trestuhodní za zavraždění posvátné krávy. Kromě utrpení již v tomto životě, které přináší hříšné reakce v podobě smrtelných nemocí jako rakovina, zdlouhavých válek, terorizmu a násilí, jsou ti, kteří zabíjejí krávy nuceni karmou narodit se znova v tělech zvířat určených na jatka. Vedy říkají, že tolik, kolik je chlupů na těle krávy, tak stejný počet let bude taková osoba muset podstoupit pekelné utrpení, znova a znova se rodící jako bezbranné zvíře a poté nemilosrdně zabita na jatkách pro maso.

Proč jsou krávy tak posvátné?

Ve vědské literatuře najdeme stovky a tisíce odkazů na posvátnost a životní důležitost krav. Ve skutečnosti ocenění krav je ve Védách tak vysoké, že tyto nevinné stvoření jsou svojí důležitostí přirovnávány k bráhmanům, mudrcům, velkým světcům a jiným svatým osobám. Vedy říkají, že kráva je stejně důležitá pro lidskou společnost jako bráhmanský kněz, který vykonává vědské oběti a rituály. Ve skutečnosti tyto obřady a

rituály jsou naprosto závislé na kravě. Právě kráva totiž dodává pět nejdůležitějších složek známých jako "panča gavya". Bez těchto pěti složek (ghí, jogurt, mléko, gomutra a gobar) nemůže být žádna védská oběť vykonána. Proto obojí, jak bráhmaň tak kráva, jsou stejně důležité pro zdárné vykonávaní védských obětí. Bez správného provádění těchto obětí se lidská společnost stává totálně degradovaná a zkažená hříšnými činnostmi. Vedy říkají, že žádná lidská bytost nemůže dosáhnout dokonalosti, pokud nerespektuje a neuctívá krávy a bráhmány.

Kráva a reinkarnace

Podle zákona karmy, když kráva zemře přirozenou smrtí, stane se lidskou bytostí v příštím životě. Jestliže stejná kráva zemře ve svatém místě Vrindavana, okamžitě získá osvobození a vrátí se do duchovního světa. Zabitím krávy nebo býka se duše v jejich těle nemůže stát lidskou bytostí, ale musí se znova narodit jako zvíře, a tak ztrácí možnost lidského života. Proto zabití krávy nebo býka je prakticky na stejném úrovni jako zabití lidské bytosti. A je to považováno jako jeden z největších hříchů, který člověk může spáchat. I Bible říká, že "ten kdo zabije býka, jako by zabil vlastního bratra".

Posvátné krávy jsou jako chrámy

Zbožní lidé navštěvují chrámy, aby uctili Nejvyššího Pána a jeho služebníky dévy s přání získat všechny nezbytné potřeby a radosti života. Posvátné krávy a býci se také neliší od chrámu, protože, jak nás Vedy informují, všechny posvátná Božstva, včetně Višnua, Brahmy a Šivy jsou svojí transcendentální mocí přítomni v těle krávy a býka. A tak, pokud osoba jednoduše uctívá krávu a býka, všechna Božstva jsou automaticky uctívána a on získá všechny dobré výsledky zbožnosti, stejně jako by uctíval v chrámu. Není potřeba dodávat, že pokud jsou tato zvířata zabity, je to jako by chrám Boha byl rozbit a zničen a posvátná Božstva znesvěcena a rozbita na kousky.

Budha přišel zastavit porážení krav

Z Bhágavata Purány a jiných védských textů se dovídáme, že před 3000 lety, vlivem zkaženého věku Kali, převažovalo v indické společnosti porážení zvířat. Z velkého soucitu k bezmocným, chudým a trpícím zvířatům Pán Budha, devátá inkarnace Višnua, sestoupil na zem a svým mocným kázáním úplně zastavil porážení krav a jiné druhy neautorizovaných zvířecích obětí. Budha učil, že nenásilí je nejvyšší náboženský princip "ahimsa param dharma". Díky Pánu Budhovi porážení krav a jiné druhy zvířecích obětí byly totálně zastaveny po celé Indii. Naneštěstí dnešní hinduisté a buddhisté, kteří jsou často samy jedlíci masa, jsou totálně nevědomí o velkém Budhově soucitu k nevinným zvířatům zvláště kravám a býkům nebo významu jeho zjevení. Přeloženo z časopisu Brijbasi Spirit (Vrndávan Indie)

Pokračování příště.

Důležité citáty o zabíjení krav.

"Ti, kteří zabíjejí krávy, jsou odsouzeni hnít v pekle po tolik tisíc let, kolik má kráva chlupů na těle." (Čaitanya- čaritámrta)

"Bráhmani, krávy a bezbranná stvoření jsou mé vlastní tělo." (Pán Šrí Kršna, Šrímad Bhágavatam)

"Ti, kteří zabíjejí zvířata, jsou považováni za vrahý." (Manu-sanhita)

"Tak dlouho, dokud jsou jatka, budou bojiště." (Lev Nikolajevič Tolstoj)

"Nečiň svůj žaludek hrobem mrtvých zvířat." (Imam Ali, bratranc proroka Mohameda)

"Tak dlouho, dokud člověk masakruje zvířata, budou se zabíjet navzájem. Protože ten, kdo zasévá semeno vraždy a bolesti, nemůže sklízet radost a lásku." (Pythagoras)

"My jsme žijící hraby zavražděných zvířat, zabitych pro uspokojení našich chutí. Jak můžeme doufat, že dosáhneme v tomto světě míru, o kterém tvrdíme, že po něm tak toužíme?"

(George Bernard Shaw, básník a filozof)

"Jestliže máš člověka, který vyjmě Boží stvoření z ochrany soucitu a lítosti, potom budeš mít člověka, který bude jednat podobně se svými spoluobčany." (Svatý František z Assisi)

"Dokud nerozšíří okruh soucitu na všechny živé bytosti, člověk sám nikdy nenajde mír."

(Albert Schweitzer, lékař a filozof)

"Kdyby jatka měly skleněné zdi, každý by byl vegetarián." (Paul McCartney)

"Jakékoli informace má ohledně ochrany krav, má se co nejvíce snažit je rozšířit tak, jak je to jen možné. Ať mu Bůh dá úspěch v jeho snažení. Jestliže ochráníme krávy, oni ochrání nás."

(Pandit Madan-mohan Malvija, indický politik)

OCHRANA KRAV, PRO ŠTĚSTÍ CELÉHO SVĚTA.

Lidé se snaží o mír a blahobyt, ale ze všeho nejdříve se musí zařídit, aby krávy a býci byli ve všech ohledech šťastní .

Šrímad Bhágavatam, zpěv první, kap. 17, sloka 3

Šrí Šrímad A.Č.Bhaktivédanta Swami Prabhupáda

Přestože kráva je prospěšná, protože od ní lze získat náboženské zásady, byla nyní ponechána ubohá a bez telete. Do nohou ji byl šúdra. Měla slzy v očích a byla zoufalá a slabá. Dychtila po nějaké trávě na poli.

VÝZNAM: Dalším příznakem věku Kali je zoufalá situace krav. Podojením krávy získáme náboženské zásady v tekuté podobě. Velcí mudrci a myslitelé žili jedině z mléka. Šríla Šukadéva Gosvámí chodil do domu hospodáře jen na dobu dojení krávy, a místo jídla vypil vždy jen malé množství mléka, a to mu stačilo k obživě. Ještě před padesáti lety by nikdo neodepřel sádhuovi jeden či dva litry mléka a každý hospodář rozdával mléko jako vodu. Každý Sanátanista (následovník védských zásad) žijící jako hospodář má mít krávy a býky jako součást hospodářství, nejen aby mohl pít mléko, ale také aby mohl čerpat náboženské zásady. Sanátanista uctívá krávy podle náboženských zásad a ctí bráhmany. Kravské mléko je potřeba do obětního ohně a vykonáváním obětí může být hospodář šťastný. Malé telátko není jen krásné na pohled, ale je také potěchou pro krávu, která pak dává tolik mléka, kolik může. V Kali-yuze se však telata odvádějí od krav hned, jakmile je to možné, z důvodu, které snad ani nebudeme na stránkách Šrīmad-Bhágavatamu uvádět. Kráva stojí se slzami v očích, šúdrovský dojič z ní umělým způsobem odčerpá mléko, a když už žádné mléko nemá, pošlou ji na jatka. Toto nesmírně hříšné jednání je příčinou všech potíží v současné společnosti. Lidé nevědí, co dělají ve jménu hospodářského rozvoje. Vliv Kaliho je udržuje v temnotě nevědomosti. Lidé se snaží o mír a blahobyt, ale ze všeho nejdříve se musí zařídit, aby krávy a býci byli ve všech ohledech šťastní. Pošetilí lidé nevědí, jaké štěstí mohou získat tím, když se dobře postarájí o krávy a býky, ale takový je zákon přírody. Přijměme tedy tento princip od autority Šrīmad-Bhágavatamu a použijme ho pro štěstí celého lidstva.

Na farmě se všichni snažíme vytvořit ideální podmínky pro ochranu krav, a tak ukázat ideální příklad pro celou společnost. Zajisté těžký úkol a tak jsme velice vděční za jakoukoliv pomoc či podporu. Zejména bych jménem celé farmy rád poděkoval za pravidelné finanční příspěvky na podporu krav od Ládi Kudrny, Pavla Frajta, Tomáše Polívky a Šjámy-vilásiní déví dásí.

S jejich pomocí můžeme prakticky realizovat učení o ochraně krav, jak je zmíněno ve Šrīmad Bhágavatamu, a tak nastolit rovnováhu a blahobyt na celém světě. Ještě jednou díky.

Pokud má kdokoliv zájem podpořit nějaký bohulibý projekt na farmě či farmu samotnou, může kontaktovat redakci Zpravodaje nebo zaslat finanční příspěvek na bankovní konto farmy 189504578/0300. Předem děkujeme za jakoukoliv pomoc, byť by se jednalo i o dobrou radu či pokárání. Jakékoliv nápady, rady, ohlasy a realizace posílejte prosím na adresu Loka saranga dasa, Kršnův dvůr, Městečko 1, 257 01 Postupice. Email redakce je loka108@volny.cz tel. 732870208, nejlépe SMS.

Na vydání Zpravodaje spolupracovali Loka saranga dás, Varnašram dás, Mandala kara dás. Všem velké díky a těšíme se na Vaše ohlasy.

Za farmu Kršnův dvůr Váš služebník Loka saranga dás.

Zpívejte

Haré Kršna Haré Kršna Kršna Kršna Haré Haré

Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré

a buďte v pohodě